

αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐκείνου, ὡς καὶ τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη, καὶ ἐδυ-
νήθησαν νὰ μεταφέρωσιν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ
πάγου, πλησίον τῆς κατοικίας· ἦν δὲ καὶ
αὕτη μία ἔτι ἐλπίς σωτηρίας.

Τὰς ἐπομένους ἡμέρας, ἐπειδὴ ὁ καιρὸς
ἐξηκολούθει νὰ ἦναι εὐνοϊκός, τὸ πλήρω-
μα ἡσχολήθη ἵνα ἐγκατασταθῇ ὅσον ἐνε-
στιν ἀνετώτερον εἰς τὴν στυγνὴν κατοικί-
αν τοῦ.

Ἐκ τῆς στέγης, τῆς συνισταμένης ἀπὸ
πανία ἱστίων, ἕνεκεν τῆς μεγάλης σχετι-
κῆς θερμότητος ἣτις ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἐσω-
τερικῷ τῆς κατοικίας, ἀπέσταζεν ὕδωρ ἀ-
ναλυόμενον ἐκ τῶν καλυπτουσῶν αὐτὴν
χιόνων, ὥστε τὴν νύκτα πραγματικῶς δι-
ήλθον κάκιστα· πρὸς θεραπείαν δὲ τοῦ κα-
κοῦ τούτου ἔσπευσαν νὰ οἰκοδομήσωσιν ὀ-
ροφὴν ἐκ σανίδων, ἣν περιεκάλυψαν μὲ
πανία. Ἴνα εἰσέρχεται ἐν τῇ κατοικίᾳ φῶς
καὶ ἀερίζεται αὕτη ἐπαρκῶς, ἤνοιξαν εἰς
τὴν κορυφὴν ἐν παράθυρον, ἀκολουθῶς δὲ
καὶ δεύτερον· πλὴν καὶ πάλιν ὥφειλον ν'
ἄπτωσι τὴν λυχνίαν τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέ-
ρας. Ἐκατέρωθεν τοῦ διαδρόμου, ὅστις εἶ-
χε κατασκευασθῇ ἐκ σανίδων καὶ ὅστις ἐ-
χώριζε τὴν κατοικίαν καθ' ὅλον τὸ μῆκος,
ἔθηκαν εἰς τὰ πλάγια, ἕξ δακτύλους ὑπὲρ
τὸ ἔδαφος, εἶδος μικρῶν κλινῶν, ἃς ἐφω-
δίασαν μὲ ἀχυροστρώματα· ὅπως δὲ μὴ πα-
γώνωσι τὰ προσκεφάλαια, ἤγειραν εἰς τὸν
τεῖχον, ἐν τῇ καταλλήλῳ θέσει, διπλοῦν
σανίδωμα. Τὴν μεγάλην βαρύνειν τοῦ μα-
γειρείου ἔθηκαν εἰς τὸ βάθος τῆς οἰκίας,
τὴν δὲ μικροτέραν μᾶλλον πρὸς τὰ ἐμπρός.
Κατὰ μῆκος τῶν χωρισμάτων ἢ πλευρῶν,
ἅτινα εἶχον περιβάλει μὲ πανία τῶν ἱ-
στίων, κατεσκεύασαν ὅπως ἵνα θέσωσι τὰ
βιβλία, τὰ διάφορα ἐργαλεῖα καὶ μαγει-
ρικὰ σκεύη. Τὰ κιβώτια τοῦ πλοίου,
τεθέντα κατὰ μῆκος διαύλου πρὸ τῶν μι-
κρῶν κλινῶν, ἐχρησίμευσον συγχρόνως ὡς
τράπεζα καὶ ὡς θρανία. Τὸ κεχρυσωμένον
κάτοπτρον τοῦ ἀρχαίου δωματίου τοῦ πλοίου

ἀπῆστραπτεν ἐν τῷ βάθει τοῦ νέου δωμα-
τίου· κάτω δὲ τοῦ κατόπτρου ἐκρέματο λαλ-
πρὸν βαρόμετρον, ὡς καὶ τὸ ὥρολόγιον, οὗ
τὸ σὺνηθες τικ-τάκ ἤκούετο ἀδιαλείπτως.

Χάρις εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα ταῦτα, ἡ
ἐν τῇ ἐξ ἀνθρώπων οἰκίᾳ διαμονὴ ἦν ὅπως
οὐν ἀνεκτή· ἅπαντες δὲ, ἀφοῦ ἐκοιμήθη-
σαν ἀρκούντως καὶ καλῶς, ἀνέκτησαν τὰς
δυνάμεις των, αἵτινες εἶχον ἐξασθενήσει
μετὰ τόπους κόπους καὶ ἃς ἐπέρρωσε γεῦ-
μα καλόν.

Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δὲν ὑπέκειντο πλέ-
ον εἰς ἀμέσους καὶ ἀναποφεύκτους κινδύ-
νους, ἡ κατήφεια διεσκεδάσθη βαθμηδόν,
μετὰ γελώτων δὲ καὶ χειρονομιῶν ἐμνή-
σθησαν κωμικῶν τινῶν σκηνῶν διαδραμα-
τισθεῖσιν τὴν 19. Τὸ ἑσπέρας ἐπανελά-
βον καὶ αὖθις τὸ αὐτοῦ, ὅπερ ἔπαιξαν ἐπὶ
ἡμερολογίου τοῦ πλοίου, ἐλλείψει τρα-
πέζης.

Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν τροφίμων καὶ
τῆς καυσίμου ὕλης, ὡς καὶ αἱ λέμβοι, εὑ-
ρίσκοντο εἰσέτι ἐπὶ τοῦ πάγου εἰς τὰ πέ-
ριξ τοῦ μέρους, ὅπου εἶχε ναυαγήσει τὸ
πλοῖον· κυρίως δὲ ἡ μεταφορὰ τούτων ἐ-
γένετο δι' ἐλκλήθρων καὶ διήρκεσε πολλὰς
ἡμέρας. Ταῦτα πάντα ἐπεσώρευσαν κατ'
ἀρχὰς πλησίον τῆς οἰκίας. Ἐπειδὴ τὸ στρώ-
μα τῆς χιόνος ἦν ὑψηλόν, ὅσον καὶ οἱ τοί-
χοι, ἔσκαψεν περίξ τῆς οἰκίας ὁδὸν ἔχου-
σαν πλάτος τεσσάρων ποδῶν, καὶ ἐκάλυ-
ψαν αὐτὴν μὲ πανία, τοῦ δὲ περικαλύμμα-
τος τὸ πάχος ἤβησαν διὰ χιόνος, ἣν ἐρ-
ριψαν ἄνωθεν. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διαύλου
ἐχρησίμευσεν ὡς ἀποθήκη τῶν τροφίμων·
πραγματικῶς δὲ ἔθηκαν τὸ πλεῖστον τού-
των, καὶ τὸ ὑπόλοιπον, ὅπερ ἐδύνατο νὰ
χρησιμεύσῃ διὰ δύο μῆνας περίπου, κατε-
τέθη ἐπιμελῶς εἰς τὰς λέμβους. Τὴν ὀλίγην
καύσιμον ξυλείαν, ἣν ἀπέκτησαν σχίσαι-
τες τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς κεραίας, ἐστοίβα-
σαν ἐξω τοῦ δωματίου.

Τὰς λέμβους ὅτε μὲν ἔθετον εἰς ἓν μέρος,
ὅτε δὲ εἰς ἄλλο· ἀπέσυρον δ' αὐτὰς ἀπὸ
καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκ τῆς χιόνος, ὑφ' ἣν
διετέλουν τεθαμμέναι, καὶ μετεκόμενον εἰς

μέρος όπου δὲν ἐπεσφείετο τόση χιόνι.
Ἐκαστος εἰσῆρχετο ἔρπων εἰς τὸ κατα-
φύγιόν του οὐ ἡ ὀροφή μόλις ὑπερέβαινε
τὸ τῆς χιόνος στρώμα.

Εἶχον κατορθώσει νὰ σώσωσι τὴν με-
γάλην σημαίαν τοῦ πλοίου· ἐστησαν δὲ ὀ-
πισθεν τῆς οἰκίας τὸν θώρακα καὶ ἄνω
αὐτοῦ ἀνεπέτασαν τὴν σημαίαν, ὥστε νὰ
ἐφελκύσωσι τὴν προσοχὴν καταστήματός
τινος Ἑσκιμώων, ἂν τυχὸν τιοῦτό τι ὑ-
πῆρχεν ἐπὶ τῶν παραλίων.

Ἡ θέρμανσις τῆς οἰκίας ἐνηργεῖτο ἐντε-
λῶς, καὶ ἐνῶ ἔξω ἐπεκράτει ψυχρὸς 20°
Ῥεωμέτρου, εἰς τὴν καλύβην, περιβεβλημέ-
νην ὑπὸ στρώματος χιόνος, ὅπερ προεστά-
τευεν ταύτην, ἡ θερμοκρασία ἦν + 18°.
Τὸ ἀναγκαῖον πῦρ διὰ τὴν προπαρασκευὴν
τῶν τροφῶν ἐχρησίμευε καὶ πρὸς θέρμαν-
σιν τοῦ δωματίου. Ἡ ἐντὸς αὐτοῦ ὑγρα-
σία ἦν ὀλίγη, ὁ δὲ καπνὸς εὐκόλως ἐξήρ-
χετο ἐκ τοῦ παραθύρου, ὅθεν ἀνενεότο ὁ
ἀήρ.

Ἐπὶ τὸ ἡμέτερον τεμάχιον κρυστάλλου,
λέγει ἡ ἐκθεσις τῆς Χάνσας, ἐξέκλινε βρα-
δέως, ἀλλ' ἀκαταπαύστως, πρὸς τὰ με-
σημβρινά· παρεκάμφαμεν δὲ τὴν παραλίαν
τοῦ Λιβερποῦλ μέχρι τοῦ πορθμοῦ τοῦ
Σκορέσμπη, ὅτε μὲν πλησιάζοντες, ὅτε δὲ
ἀπομακρυνόμενοι τοῦ πεδίου τῶν πάγων·
ἡ κίνησις αὕτη ἦν ὁμοιόμορφος καὶ προήρ-
χετο πιθανὸν ἐκ τῆς παλιρροίας καὶ τῆς
ἀμπώτιδος ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκεῖνῳ καὶ βα-
θεῖ κόλπῳ. Διεκρίνομεν δὲ ἐντελῶς τὴν
κατατομὴν τῆς παραλίας, γεμούσης ἀπὸ
βράχους, καὶ εἰς δύο κοιλάδας, κειμένας
μεταξὺ ἀποτόμων ὄρεων, ἐνομίσαμεν ὅτι
εἶδομεν παγιδὰς κεκαλυμμένους ἀπὸ χιόνου.

« Συχνάκις ἐβλέπομεν κατηφεῖς καὶ πε-
ρίλυποι τὸ μέρος εἰς ὃ ἡ Χάνσα εἶχεν ἐξ-
αφανισθῆ· ὅλ' ὑπῆρχεν ἤδη θέσις ἀσφαλῆς δι'
αὐτὴν μεταξὺ τοῦ τεραχίου κρυστάλλου καὶ
τοῦ στερεοῦ πάγου.

« Κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου ὁ ἥλι-
ος ἀνέτελλε τὴν ἐννάτην καὶ ἡμίσειαν ὥ-
ραν καὶ ἔδωκε περὶ ὥραν τρίτην ὀπισθεν τῶν
βράχων τῆς παραλίας. Ἐν τῷ δωματίῳ

μόλις ὀλίγας ὥρας τὴν ἡμέραν ἔφεγγε τό-
σον, ὥστε νὰ δυνάμεθα ν' ἀναγινώσκωμεν
καὶ γράφωμεν.

« Πᾶσιν κατεβάλομεν προσπάθειαν ἵνα
διατελῶμεν εἰς ἀέναν κίνησιν· ἐπαγοδρo-
μοῦμεν δὲ καὶ κατεσκευάζομεν εἰκόνας ἐκ
χιόνος. Ὁ κανονισμός, ὅστις εἶχε συταχθῆ
διὰ τὰ τῆς ἡμέρας καθήκοντα καὶ ἔργα,
ἐξετελεῖτο αὐστηρῶς.

« Τὴν ἐξοδόμην ὥραν ὥφειλε νὰ ἐξεγείρη
ἡμᾶς τοῦ ὕπνου ὁ τελευταῖος φυλάττων
σκοπὸν· εὐθὺς δὲ ἡγειρόμεθα, περιτυλισ-
σόμεθα μὲ τὰ μάλλινα ἐνδύματά μας, ἐ-
πλυνόμεθα μὲ ὕδωρ, ὅπερ ἐπορίζομεθα ἀ-
ναλύνοντες χιόνον, μεθ' ὃ ἐπίνομεν τὸν ἐω-
θινὸν καφεῖν καὶ ἡσθίομεν τεμάχιον ἄρτυ
σκληροῦ. Κατόπιν ἐπήρχοντο ποικίλαι ἐρ-
γασίαι καὶ ἀσχολίαι, ἧτοι κατεσκευάζο-
μεν τὰ ἐνδύματά μας, συνετάσσομεν ἡμε-
ρολόγια καὶ ἀνεγινώσκομεν. Ὅσάκις ὁ και-
ρὸς τὸ ἐπέτρεπε, πρεσβαίνομεν εἰς ἀστρονο-
μικὰς καὶ ἄλλας παρατηρήσεις. Τὸ γεῦμα
παρετίθετο τὴν πρώτην ὥραν καὶ συνίστα-
το κυρίως ἀπὸ παγεῖαν σοῦπαρ, ἣν συνε-
χῶς ἐποικίλομεν διὰ διαφόρων ὀσπρίων,
ὀρυζίου, ζυμαρικῶν, κτλ., ἅτινα διετη-
ροῦμεν· ἔδει ὅμως νὰ ὦμεν φειδωλοὶ εἰς
τὰ πνευματώδη ποτὰ καὶ μόνον τὴν Κυ-
ριακὴν ἐδίδετο εἰς ἕκαστον ἡμῶν ποτήριον
πόρτου.

« Καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἡ ὑγιεινὴ κα-
τάστασις ἡμῶν διετέλεσεν ἀρίστη, μόνον
δὲ δύο ἄνθρωποι ἡσθένησαν, ὁ ναύτης Σμήτ,
ὅστις ἐπὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου εἶχε
προσβληθῆ ἀπὸ πυρετὸν καὶ ἐθεραπεύθη
ταχέως, καὶ ὁ ναύτης Μποῦτνερ, οὗ εἶχον
παγώσει οἱ πόδες.

« Ἀδιαλείπτως καὶ καθ' ὅλας τὰς διευ-
θύνσεις ἐνηργοῦμεν ἐρεῦνας ἐπὶ τοῦ ἡμε-
τέρου τεμαχίου κρυστάλλου· ἐχαράσσομεν
δὲ ὁδοὺς καὶ ἐθέτομεν ὅρια διὰ τὰς μεγά-
λας καὶ μικρὰς περιφορὰς ἢ περιοδεΐας.
Ὁ ὄγκος τοῦ πάγου, ἐφ' οὗ εὐρισκόμεθα,
εἶχε περιφέρειαν ἐπτά σχεδὸν μιλλίων καὶ
διόμετρον ἐπέκεινα τῶν δύο.

« Ἡ παράδοξος αὕτη σχεδία ἐφ' ἧς οἱ

δυστυχεῖς ἡμεῖς ἐπιβάται τοῦ παναγάθου Θεοῦ, ὡς μᾶς ἀπεκάλει ὁ διδάκτωρ Λάουμπε, ἐπερόμεθα ἐπὶ πολλοὺς μῆνας μεταξὺ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς παραλίας, ἣν πιδιάς πάγου πυκνοτάτου ἀποτελουμένου ἐκ τεμαχίων κρυστάλλων διαφόρου πάχους στερεῶς συγκεκολλημένων. Τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἐβυθίζετο εἰς τὸ ὕδωρ, εἶχε τομὴν σχεδὸν πέντε ποδῶν, ὅπερ ἐπιτρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὄγκον ὑπὸ τὴν θάλασσαν πάχους τοῦλάχιστον τεσσαράκοντα ποδῶν. Δὲν ἐδυνάμεθα νὰ προῤῥωμεν εἰς καταμετρήσεις εἰς τὰ ἄκρα τοῦ πάγου, τῆς βαλίδος ἀπολεσθείσης κατὰ τὸ ναυάγιον τοῦ πλοίου. Ἡ χιών, ἥτις συνεχῶς ἐπιπτε καὶ ἐπισωρευομένη ἀπετέλει στρώματα ὕψους ὀκτὼ ποδῶν, ἀρχομένου τοῦ Ἰανουαρίου εἶχε πληρώσει ὅλας τὰς ὁπὰς τοῦ ἡμετέρου πάγου.

« Τὸ βλέμμα ἐξετείνετο ἐπ' ἄπειρον δίχως ν' ἀπαντήσῃ τι, διακόπτοι τὴν μονοτονίαν τοῦ λευκοῦ αὐτοῦ ἀπείρου. Ἀρ' ἀπεμακρύνετό τις ὀλίγον τῆς οἰκίας, τῆς βαθύως βεθυησμένης ἐν τῇ χιόνι, ἔπαυε πλέον νὰ βλέπῃ πᾶν τὸ προέχον σημεῖον, καὶ αὐτὸν τὸν καπνὸν τῆς καπνοδόχης, τὸς λέμβους, ἐξ ὧν ἀφῆρουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν καταπίπτουσαν χιόνα, καὶ τὴν ἱστὸν, ἀφ' οὗ ἦν ἀνηρτημένη ἡ σημαία.

« Τὰ ἄκρα, ἦτοι ὄχθη, τοῦ ἡμετέρου τεμαχίου κρυστάλλου, ἰδίως εἰς τὰ δυτικὰ καὶ νοτιοδυτικὰ, παρίστων θέαμα ἀλλόκοτον· αἱ προστριβαὶ καὶ αἱ συνθλίψεις τῶν ἐπιπλοόντων πάγων ἀνήγειραν ἐκεῖ τείχη, ἔχοντα ὕψος ἐπέκεινα τῶν δέκα ποδῶν. Τὰ ἐκ χιόνος κρύσταλλα ἀπῆστραπτον ὡς μυριάδες ἀδαμάντων. Τὰ ἀμυδρὰ φῶτα τῆς ἐσπέρας, καὶ τῆς ἡμέρας τὰ ἐρυθρόχροα, ἐδείκνυνον πρασινοχρόους τὰς λευκὰς ἐπιφανείας. Αἱ νύκτες ἦσαν μεγαλοπρεπεῖς. Τὸ ἀκτινοβολοῦν στερέωμα καὶ ἡ τὸ φῶς τούτου ἀντανακλώσα χιών τόσην παρήγαγον λάμψιν, ὥστε ἄνευ κόπου ἐδύνατό τις ν' ἀναγνώσῃ τὴν λεπτοτέραν γραφὴν καὶ νὰ διακρίνῃ τὰ πράγματα εἰς μακρὰν ἀπόστασιν. Εἶχο-

μεν πάντοτε τὸ θέαμα τοῦ βορείου σέλαος, ἐν δὲ βόρειον σέλας τόσον φωτεινὸν ἦτο, ὥστε ἡμαύρωσε τὴν λάμψιν τῶν ἀστέρων καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου τεμαχίου κρυστάλλου τὰ πράγματα εἶχον σκιασθῆ. Καθόσον διετελοῦμεν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον πλησίον τῆς παραλίας, ἐβλέπομεν ταύτην ὅτε μὲν ὁμιχλώδη, ὅτε δὲ αἰθρίαν, ὥστε νὰ διακρίνωμεν καθ' ὅλα τοὺς βράχους.

« Πλησίον τῆς κυριωτέρας οἰκοδομῆς ἡμῶν ἔκειντο δύο οἰκίσκοι, ὧν ὁ μὲν ἐχρησίμευεν ὡς σκέπη διὰ τὰ πράγματά μας (ἄγγάριον), ὁ δὲ ὡς πλύσις. Αἱ λέμβοι, αἱ σωροὶ τῶν ξύλων, τὰ βαρέλια, ἐφ' ὧν ἦσαν οἱ ἄνθρακες καὶ τὸ στέαρ, περιέβαλλον τὸν σκελετὸν τοῦτον τῆς ἡμετέρας ἀποικίας· ἵνα δὲ μὴ εἰσέρχωνται ἄνεμος καὶ χιών εἰς τὴν ἐκ πλίνθων οἰκίαν, ὠκοδομήσαμεν πρό-δομον, ἔχοντα εἴσοδον περιστροφον.

« Ἡμέραν τινὰ, κατ' ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου, ἐξελθόντες εἰς περίπατον, ἐνῶ ἀπείχομεν ἐκτὼ περίπου μίλλια ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τῆς λεγομένης τοῦ Λιθερπούλ, παρατηρήσαμεν μικρά τινα φύλλα ὁμοιάζοντα πρὸς τὰ τῆς ἱτέας, ἅτινα βεβαίως ὁ ἄνεμος εἶχε φέρει εἰς τὴν ξηράν. Εἰς ἕτερον μέρος ἡ χιὼν εὐρέθη κεκαλυμμένη ἐπὶ ἐκτάσεώς τινος ἀπὸ λεπτὴν πετρώδη κόκκιν, ἣν ὁ διδάκτωρ Λάουμπε ὑπέθεσε παραχθεῖσαν ὑπὸ ἡφαιστείου καὶ ἥτις μετεφέρθη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐξ Ἰσλανδίας, ἀπεχούσης ἑκατὸν ὀγδοήκοντα μίλλια.

« Μεσοῦντος τοῦ Νοεμβρίου εἶδομεν ἐπὶ πλησιονχώρου τεμαχίου κρυστάλλου, συνηνωμένου διὰ τοῦ ἡμετέρου διὰ λεπτοῦ στρώματος πάγου εἰς τὴν ἐπιφανείαν τοῦ ὕδατος, τὸν ἄμορφον ὄγκον θαλάσσιου ἐλέφαντος, ἀκίνητον ὡς τεμάχιον βράχου. Εὐθὺς αἱ ἀξιωματικοὶ Χιλεμπράντ καὶ Μπάδε, μετὰ τινῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος, ὥρμησαν ἵνα φανεύσωσιν αὐτὴν, ἀφοῦ ὤθησαν τὴν λέμβον μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ ἀφοῦ διεβησαν διὰ τοῦ νεωστὶ σχηματισθέντος πάγου. Αἱ σφαῖραι διετρύπησαν τὸ δέρμα τοῦ θαλάσσιου τέρατος, ἔχον πάχος ἐνὸς δακτύλου, καὶ κατῴρθησαν νὰ ρονεύσουσιν αὐ-

τό. Τὸ τέρας, πρὶν ἐκπνεύσῃ, ἐξαγριωθὲν ἔ-
τι μᾶλλον ἐκ τῶν πληγῶν, ἀπεπειραθῇ, εἰς
μάτην ὅμως, νὰ συντρίψῃ τὸν νέον πάγον,
ἐν ᾧ εὐρίσκοντο οἱ κυνηγοί. Δὲν ἦτο δὲ μι-
κρὸν ἔργον ἢ τοῦ κολοσσιαίου τούτου πτώ-
ματος μεταφορὰ εἰς τὸ μέρος, εἰς ὃ ἠθέλο-
μεν· δέκα ἄνθρωποι, βοηθούμενοι ὑπὸ ἰσχυ-
ρᾶς τροχαλίας, εἰργάσθησαν ἐπὶ πολλὰς ὥ-
ρας ἵν' ἀνασύρῳσιν αὐτὸ ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ
θέσωσιν ἐπὶ τοῦ πάγου· μέγαν δ' ἐπίσης καὶ
φοβερόν ἀγῶνα κατέβαλον ἵνα ἐκδάρωσι καὶ
καθαρίσωσι τὴν θαλάσσιον ἐλέφαντα, διό-
τι τὸ σῶμα τούτου, παγῶσαν εἰς θερμο-
κρασίαν 23^ο Ῥεωμέτρου, ἀπετέλει ὄγκον ἄ-
καμπτον, ὃν ἀπέβαινε ἀδύνατον ν' ἀποχω-
ρίσωσιν. Ὑπὸ τὸ δέρμα εὐρίσκετο στρώμα
στέατος, παχὺ τρεῖς δακτύλους, ὅπερ πα-
ρεῖχεν ἡμῖν ἐξαιρετὸν καύσιμον ὕλην. Ἡ
γλῶσσα ἐφάνη ἡμῖν ἀρίστη, καὶ πραγματι-
κῶς αἱ ἀλατισμέναι γλῶσσαι τῶν θαλασ-
σίων ἐλεφάντων εἶναι προσφιλεῖς ἔδεσμα
τῶν ἀλιευόντων, τὰς φαλαίνας εἰς τὸν Βερίγ-
κειον πορθμόν. Τὸ στέαρ ἐκρατήσαμεν ὅπως
ἐν ἀνάγκῃ χρησιμεύσῃ ὡς καύσιμος ὕλη.

Τὴν αὐτὴν ὥραν τινὲς ἐνόμισαν ὅτι ἡ
κουσαν τὴν ὠρυγὴν λευκῆς ἄρκτου· ταύτην
εἶχεν ἐλκύσει πλησίον τῆς κατοικίας ἡμῶν
ἢ ὅσμη τοῦ στέατος τοῦ θαλασσίου ἐλέ-
φαντος. Ἐπυροβολήσαμεν διὰ τουφεκίου
τρὶς, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ σκοτίους δὲν ἐδυνήθη-
μεν νὰ ἴδωμεν ἂν ἐβιάλομεν αὐτήν· τὴν δὲ
πρωίαν τῆς ἐπισύσης εὐρέθη νεκρά εἰς ἀπό-
στασιν ἑκατὸν ποδῶν, κειμένη ἐπὶ τῆς χιό-
νος καὶ φέρουσα σφαῖραν εἰς τὸ πλευρόν· ἐ-
φάνετο ὅτι ἐκοιμάτο, ἀλλὰ πράγματι ἦτο
νεκρά. Τὸ ζῶον τοῦτο ἦν μεγαλοπρεπές· ἡ
ἐκφραστικὴ κεφαλὴ του ἀνεπαύετο εἰς τοὺς
ἐμπροσθίους πόδας. Τὸ ἐρυθρόν τῶν ῥανίδων
τοῦ αἵματος παρίστα ἄκραν ἀντίθεσιν
πρὸς τὸ χιονῶδες τοῦ δέρματός του.

» Ἦν ἡ ἄγρα αὕτη ἀληθὲς τοῦ Θεοῦ δῶ-
ρον, διότι ἅπαντες ἠσθανόμεθα ἐπὶ μᾶλλον
καὶ μᾶλλον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προμηθευ-
θῶμεν νωπὸν κρέας. Οἱ μῆροί—γεῦμα εὐ-
χημον καὶ εὖωχον, ὅπερ πολλὰς κατὰ σει-
ρὰν Κυριακὰς ἐφάγομεν—ἐζύγιζαν διακοσί-

ας λίτρας· πρὸς τούτοις δὲ τὸ δέρμα ἐχο-
ρήγησεν ἡμῖν ἐξαιρετὸν βοήθημα κατὰ τῆς
εἰσβολῆς τοῦ ὕδατος τῆς χιόνος, ὅπερ πάν-
τοτε διεπέρα τὴν ἡμετέραν ὁροφὴν.

« Μετὰ τινὰς ἡμέρας καὶ ἄλλη ἄρκτος
ἐπεσκέφθη ἡμᾶς· εἶχεν ἔλθει νὰ ἐξετάσῃ τὰ
πλησίον μιᾶς τῶν λεμβῶν, στηριζομένη δὲ
εἰς τοὺς ἐμπροσθίους πόδας, ὡσφράνθη τὰς
ἐκεῖ εὐρισκομένας τροφάς· ἀλλ' εἶχεν ὀ-
λισθήσει ἐπὶ τοῦ πανίου τῶν ἰστίων, ὅπερ
στερεῶς ἦν τεταμένον καὶ ὅπερ εἶχε σκλη-
ρυνθῇ ἐκ τοῦ παγετοῦ. Τὸ φῶς τῆς λυχνίας,
ἥτις ἦν ἀνημμένη ἐν τῷ ἡμετέρῳ προδόμῳ
τῆς χιόνος, ἔτρεψε τὸ ζῶον εἰς φυγὴν. »

Ἀρχομένου τοῦ Νοεμβρίου ἡ ἐκκλίσις ἐ-
γένετο λίαν ἐπαισθητὴ· κατήντησε δὲ μέχρις
ὀκτῶ μιλλίων τὴν ἡμέραν. Ἀπὸ τῆς 2 μέχρι
τῆς 4 οἱ ναυαγοὶ τῆς Χάνσας διήλθον πρὸ
τοῦ πορθμοῦ τοῦ Σκορέσμπη· τὸ περιστρο-
φικὸν κίνημα τῆς πεδιάδος τῶν πάγων, ἐν
ᾧ οἱ ναυαγοὶ εὐρίσκοντο, ἐπεταχύνθη ἀκο-
λούθως κατὰ λόγον τῆς αὐξούσης ταχύ-
τητος τῆς ἐκκλίσεως. Ἡ εἰς ἑαυτὴν περι-
στροφή αὕτη, ἣν κατὰ πρῶτον ἐξετέλει εἰς
δώδεκα ἡμέρας, ἐπὶ τέλους ἐγένετο ἐντε-
λὴς εἰς τέσσαρας ἡμέρας.

Τὸ βόρειον σέλας ἐξηκολούθει νὰ παρέχῃ
καθ' ἐκάστην σχεδὸν τὸ γνωστὸν λαμπρὸν
θέαμα.

Τὴν 14 Νοεμβρίου παρέκαμψαν τὴν με-
σημβρινὴν ἄκραν τῆς παραλίας, ἣν κατε-
μέτρησεν ὁ Σκορέσμπη, ἄκραν λεγομένην
καὶ ἄλλως Ἀκρωτήριον τοῦ Μπάρκλαι
(Barclay) καὶ κειμένην εἰς τὴν 69^ο 14'
βορείου πλάτους καὶ 24^ο 20' δυτικοῦ μή-
κους. Κατόπιν εἶδον παραλίαν ἄγνωστον,
ἣν ἀπεκάλεσαν Γῆν τοῦ Αἰγίδου καὶ ἣς ἐ-
δυνήθησαν νὰ ὀρίσωσι μέρη τινὰ, διότι πολ-
λάκις τὸ τεμάχιον τοῦ κρυστάλλου ἐπλη-
σίασε τόσον, ὥστε μόλις ἀπεῖχεν ἐν γερμα-
νικὸν μίλλιον. Δυστυχῶς, ἐν ᾧ χρόνῳ ἔ-
κειντο πλησιέστερον, σπουδαῖαι ἄλλαι ἐργα-
σίαι καὶ ἡ μέριμνα πῶς νὰ σώσῃ τὴν ζω-
ήν των ἀπησχόλουν ἀπάσας τῶν θαλασσο-
πόρων τὰς διανοητικὰς δυνάμεις· ἡ ὀλεθρία
εἰμαρμένη αὐτῶν κατεδίωκε καὶ νῦν ἔτι τοὺς

θαλασσοπόρους, ἐμποδίζουσα αὐτοὺς ἀπὸ τὸ νὰ ἐπωφεληθῶσι τὰς ἐλίγας εὐνοϊκὰς στιγμὰς καθ' ἃς θὰ ἐδύναντο νὰ φανῶσιν ὡφέλιμοι τῇ ἐπιστήμῃ.

Ἡ θερμὸκρασία ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου παρέσχε πολλὰς μεταβολάς· τὴν 6 Νοεμβρίου, λόγου χάριν, τὸ θερμόμετρον ἐσημείωσεν—23 βαθμούς· τὴν 20 ἀνῆλθε μέχρι τοῦ μηδενικοῦ, ἐπικρατοῦντος καιροῦ χιονώδους, ὅστις κατόπιν μετεβλήθη εἰς βροχερόν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἀκόμη ἀνέβη· τὴν 18 κατέβη εἰς—23 βαθμούς· οὗτος δὲ ἦν ὁ ἀνώτατος ὅρος τοῦ ψύχους καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐκκλίσεως.

Τὴν 16 Δεκεμβρίου εἶδον λευκὴν ἀλώπεκα, ἣν ἐχαιρέτισαν ὡς εὐαγγελιζομένην τὴν ξηράν. Ἡ παρουσία τῆς ἀνήγγελλε τινόν τι ὅτι, πρὸς τὸ παρὸν, ὁ στερεὸς πάγος ἐξετείνεται ἀδιαλείπτως μέχρι τῆς παραλί-
ας. Ἡ λευκὴ αὕτη ἀλώπηξ, ἥς ἡ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἦν μέλαινα, ἔδειξε τόσον θάρρος, ὥστε κατήντησεν ἀναιδῆς. Ἐνῶ ἔζηε τὴν χιόνα συνέλαβε τεμάχιον σαρκὸς προσερχομένης ἐκ ζώου, ὅπερ εἶχον φονεύσει προσφάτως, καὶ ἡτοιμάζετο νὰ καταβροχθίσῃ αὐτὸ, ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ θαλασσοπόροι μόλις βήματά τινα ἀπείχον αὐτῆς. Ἡ ἀλώπηξ, μηδὲν ὡς καταταραχθεῖσα, ἤρχισε νὰ περιπατῇ ἐπὶ τῆς ὁροφῆς τῆς οἰκίας, θεωμένη ἐκ τοῦ φεγγίτου τὰ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ συμβαίνοντα. Μάτην ἀπεπειράθησαν νὰ συλλάβωσιν αὐτὴν διὰ ἄρκυος, ἐν ᾗ ἔθηκαν δόλωμα τεμάχιον κρέατος· τὸ πονηρὸν ζῶον κατῴρηεν ν' ἀποφεύγῃ τὴν παγίδα καὶ ν' ἀναχωρῇ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ.

Τὴν 13 ἡμέραν ἐγένετο παλίρροια τῆς πανσελήνου· ἐπέφερε δὲ, ὡς συνήθως, τινὰ γμὸν τῶν πάγων, ὅστις τὴν νύκτα τῆς 20 πρὸς τὴν 21 κατέστρεψε τὸ ὄρος Σινᾶ, ἓνα τῶν τῶν συνήθων περιπάτων τῶν κατοίκων τοῦ τεμαχίου κρυστάλλου.

Ἡμέρας τινὰς μετὰ ταῦτα, μετὰ μεσημβρίαν, ἐφάνη πλησιέστατα τῆς κατοικίας μικρὰ πολικὴ ἄρκτος· καὶ ἔσπευσαν μὲν νὰ πυροβολήσωσι κατ' αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ

ζῶον ἐσώθη φυγὸν διὰ τοῦ νέου πάγου καὶ ἄρῃσαν ἵχνη τινὰ αἵματος.

Οὕτω διήλθον τὰς συντομωτέρας ἡμέρας οἱ ναυαγοὶ τῆς Χάτσας, ἄνευ μεγάλων συγκινήσεων. Ἡ ἡμέρα τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ ὥραία αὕτη ἑορτὴ τῆς πατρίδος, εἶχεν ἐπανελθεῖ· ἵνα δὲ ἐορτάσωσιν αὐτὴν κατὰ τὰ νενομισμένα, ἔστησαν τὸ πατροπαράδοτον δένδρον, ἡ δὲ ἐκ γαιανθράκων καλύβη ἐφωταγωγῆθη μεγαλοπρεπῶς. Τὸ δένδρον ἐγένετο τεχνητῶς διὰ κλάδου ἐλάτης καὶ ἄλλων κλάδων, προερχομένων ὅλων ἐκ σαρώτρου. Διὰ τὸν φωτισμὸν ὁ διδάκτωρ Λάουμπε ἔκαμε χρῆσιν σπερματοκηρίων, κατεσκεύασαν δὲ καὶ στεφάνους ἐκ χάρτου καὶ εἶχον καὶ πλακούντια.

Ἡ πλήρωμα, λέγει ἡ ἔκθεσις, εἶχε κατασκευάσει γυλὸν καὶ θύκην πολυχρότου (ρεβύλβερ) ἵνα προσφέρῃ αὐτὰ εἰς τὸν πλοίαρχον, ἡμεῖς δὲ ἠνοίξαμεν τὸ ἐκ λευκοσιδήρου κιβώτιον ὅπερ περιεῖχε τὰ δῶρα τοῦ καθηγητοῦ Χόχστεττερ καὶ τὰ τῆς γαιολογικῆς Ἑταιρείας, τὸ δὲ περιεχόμενον διεσκέδασεν ἡμᾶς πολὺ. Ἐπίομεν ποτῆριον εἴνου τοῦ Πόρτου, μεθ' ὃ ἠρπάσαμεν τὰς παλαιὰς ἐφημερίδας ὅσας περιεῖχε τὸ κιβώτιον καὶ ἐθήκαμεν κλήρους ἐπὶ τὰ δῶρα, ἅτινα συνίσταντο εἰς μικρὰ ὄργανα μουσικῆς, ἥτοι συρίκτρας, σάλπιγγας, κτλ., καὶ εἰς νευρόσπαστα (κούκλας), παίγνια γυναικεῖα, ἀμαξάκια, τροχίλια, κτλ. Τὸ ἑσπέρας προσέφεραν ἡμῖν σοκολάταν καὶ ἀμόραν (εἶδος ἄρτου ἀπὸ ἄλευρον, μέλι, ἀρώματα, κτλ.) Ἡ ἑορτὴ ἐν τούτοις παρῆλθε μετὰ τινος συννοίας, λέγει ὁ διδάκτωρ Λάουμπε εἰς τὰς σημειώσεις του· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ αἰσθήματα, ὅφ' ὧν κατεχόμεθα, πᾶς τις κατανοεῖ ὅτι ἦσαν κοινὰ παρ' ἅπασιν ἡμῖν. Ἐάν, διανοούμεθα, ἡ ἑορτὴ αὕτη ἦναι ἡ τελευταία, ἔσται πάντοτε ὥραία· ἐάν ὅμως προώρισται νὰ ἐπανίδωμεν τὴν πατρίδα, αἱ προσεχεῖς ἑορταὶ ἔσονται πολυτιμώτεραι· Κύριος διαφυλάττοι ἡμᾶς!

Ἡ 26, λίαν πρωτὶ, ἐξηγέρθημεν ὑπὸ

φοβερῶν κραυγῶν τοῦ ναύτου, ὅστις ἐφύλαττε σκοπός. «Ἰπάγομεν εἰς τὴν ξηράν πλησιέστατα ἡμῶν ὑπάρχει νῆσος», ἔλεγεν. Ἄπαντες κατεπλάγημεν. Ἐπεκράτει μὲν σκότος, πλὴν ἐδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν ὄγκον σκοτεινὸν εἰς ἀστάσις σχεδὸν τριῶν μιλίων. Οἱ ἀξιωματικοὶ προιχώρησαν ἵνα προσπαθήσωσι νὰ προσδιορίσωσι τὴν πιθανὴν φύσιν τοῦ ὄγκου αὐτοῦ καὶ πόσον ἀπέχεν. Ὁ χάρτης οὐδεμίαν παρείχε πληροφορίαν, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἀπεδείχθη ὅτι εἶχομεν ὑπ' ὄψιν μέγα ἐκ πάγων ὄρος.

Τὴν ἐπιούσαν παρεκάμψαμεν τὸν κολλοσσὸν τοῦτον, ὅστις ἐξέκλινε βραδύτερον τοῦ ἡμετέρου τετραχίου κρυστάλλου καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐγένετο ἄφαντος.

Ἐτελέσαμεν ἐπίσης τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου (1ην τοῦ ἔτους) ὡς συνεθίζεται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, διὰ πυροβολισμῶν καὶ καλοῦ ποντίου· τὸ δὲ μεσονύκτιον ἐν μέσῳ τῶν συγκρούσεων τῶν ποτηρίων πύχθημεν ἀλλήλοις αἷσιον τὸ νέον ἔτος.

«Αἱ εὐχαὶ αὗται, αἵτινες συνεχῶς εἰσὶ μάταιαι φιλοφροσύναι, ἀνεπέμποντο ἐνταῦθα ἐκ μέσης καρδίας. Ὅσον δὲ ἄπορον καὶ ἂν ἐφαίνετο πῶς ἐσώθημεν ἄχρι τοῦδε ἀπὸ τόσους φοβεροὺς κινδύνους, οὐχ' ἦτον ἕκαστος ἡμῶν ἡσθάνετο πόσον εἶχεν ἀνάγκην τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Θεοῦ ἵνα εὕρῃ τὴν ἰσχὺν, τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν ὑγείαν, πράγματα ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς.»

Θ'.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΗΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ ΠΕΡΙΞ ΤΗΣ 75 ΜΟΙΡΑΣ — Ο ΤΥΡΟΛΙΑΝΟΣ ΚΟΛΠΟΣ (α).

Ὅποια περὰ δουξὸς κατάστασις καὶ ἐν ταυτῷ πλήρῃ θελγήτρων ἢ τοῦ ἐξερευνῶντος τὰ μονήρη ἐκεῖνα μέρη τοῦ ἀρκτικού κόσμου, ὅπου ἡ Γερμανία διετέλει ἐμπεπηγμένη καὶ αἰχμάλωτος! Ὅποια συγκινητικὴ πάλη κατὰ φύσεως θριβούσης ἀπὸ φρίκας καὶ ἀναστατώσεις, ὅπου οὐδεμία ἀποκαλύπτεται ἐνδειξις τῆς παρουσίας τοῦ ἀνθρώπου! Ὁ μόνος ἄνθρωπος, δὲ δυνατόν ν' ἀπαντήσῃ τις ἐνταῦθα, εἶναι ὁ Ἑσκιμῶς· ἀλλὰ, ὡς ὁ ἀναγνώστης θὰ ἴδῃ κατωτέρω, ὁ Ἑσκιμῶς δὲν ὑπάρχει πλέον ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Γροιλανδίας, καὶ τοῦτο, εἴτε διότι κατέλειπεν ὁλοτελῶς τὴν χώραν, εἴτε διότι ἡ γενεὰ του ἐπὶ τέλους ἐξέλιπε.

Πῶς νὰ περιγράψωμεν τὴν ἐντύπωσιν ἣν ἐμποιεῖ εἰς τὴν ψυχὴν ἡ καταπληκτικὴ λάμψις τοῦ κυανοῦ ἐκεῖνου οὐρανοῦ διὰ τῶν περιπτύξεων τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῶν ψυχρῶν ἐκ βράχων τειχῶν, διὰ τῶν βράχων τῶν παγόνων, οἵτινες κρέμονται ἐκ τῶν ὑψηλῶν κρημνῶν, καὶ τῆς καθαρᾶς καὶ λαμπρᾶς ἐπιφανείας τῶν κόλπων (fiords) τῶν στερεῶς καταπεφραγμένων ὑπὸ τῶν πάγων; Ἡ περιέργεια ἀδιαλείπτως διεγείρεται ὑπὸ τοῦ γεωγραφικοῦ αἰνίγματος, ὅπερ προκαλεῖ τὸ βλέμμα καὶ ὅπερ παραδόξως περιπλέκεται ἅμα ἐξοχὴ τις τῆς γῆς διακόπτῃ τὴν ὄρασιν ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος. «Τί ὑπάρχει ἄρα γε ἐκεῖ ὀπίσθεν;

(α) Εἰς τὸ προλαβὸν κεφάλαιον τὴν σκανδιναυικὴν λέξιν fiord γραφομένην καὶ fjord, κακῶς μετεφράσαμεν Πόρος, ὡς ὁ Πόρος τοῦ Φλίγκελν, κτλ. Ἐν τῇ γερμανικῇ λεξικῇ τοῦ Μέγερ (Gemeinsamen Lexicon) τὸ fiord μεταφράζεται γερμανιστὶ Meerbusen, ὅπερ σημαίνει κόλπος· αὕτη δὲ τυχάνει ἡ ὀρθὴ μετάφρασις. — Σ. Μ.